

NARRATIVA D'AUTORS CATALANS

JOSEP MARIA ESPINÀS*A peu per Andalusia*
La Campana

☛ El quinzè viatge a peu de Josep M. Espinàs –cinquè per terres de parla no catalana– el porta a un racó poc conegut d'Andalusia: la Sierra de Mágina, una zona situada en l'antiga frontera cristiano-musulmana que actualment té la consideració de Parc Natural. Un Espinàs més en forma que mai.

JOSEP MARIA FONALLERAS*Llarga vista*
Empúries

☛ Per fi podem tenir aplegada en un sol volum la part més significativa –no tota– de la narrativa breu publicada per Fonalleras des d'*El rei del mambo*, del 1982, fins a l'any passat. El llibre conté íntegres *Botxenski i companyia* i *Avaria*.

MERCÈ FORADADA*Velles, amb V de vida*
Edicions 62

☛ Vuit contes –dos per a cada estació de l'any– en què el protagonisme principal respon a dones grans però amb una vellesa la inicial de la qual s'associa més a la paraula vida que a la paraula *vel·la*. Dones que contempen la desfilitada dels seus dies amb un somriure dolç o una ganyota amarga.

PERE FORMIGUERA*El temps del desconcert*
Barcanova

☛ El fotògraf barceloní Pere Formiguera, nascut el 1952, ens sorprèn amb un esplèndid passeig pels records. Sense cap temptació autobiogràfica *El temps del desconcert* és una història plena de referències al món familiar i escolar de la Catalunya dels anys 50 i 60. Drama, tendresa i humor: vet aquí els tres ingredients principals d'una recepta que funciona.

MANEL GARCIA GRAU*El Papa maleït*
Planeta

☛ Una intriga novel·lística forjada al voltant de la figura del Papa Luna i d'uns enigmàtics quaderns trobats a la Biblioteca Nacional de París. Manuel Garcia Grau, notable poeta i asagista, ens presenta en aquesta incursió pel territori de la novel·la un retrat poc conegut i ple d'interès sobre Benet XIII, un dels personatges més maleïts i mal compresos de la història de l'Església.

XAVIER CIMENO*Pa de llop*
Empúries

☛ La novel·la arrenca amb l'entrada de les tropes napoleòniques a Sitges el 1809, just a la mateixa hora que neix Llorenç Rigual, el personatge que, anys a venir, a força de rebellia acabarà esdevenint l'amo del poble. Gimeno ha escrit un homenatge a la figura de l'*indiano* i, alhora, ha sabut donar al paisatge del Garraf categoria de protagonista. Premi Marià Vayreda.

JOSEP-LLUÍS GONZÁLEZ*L'esguard d'Orfeu*
Llibres de l'Índex

☛ Amb la seva primera obra, *L'esguard d'Orfeu*, el filòleg Josep-Lluís González va guanyar el premi de novel·la històrica Plaerdemavida. La novel·la s'inicia a principis del 1802, quan Rafael d'Amat i de Cortada, baró de Maldà, enceta la redacció de les seves memòries íntimes, a través de les quals coneixerem el tarannà d'aquest personatge i l'ambient del món aristocràtic del segle XVIII.

MARIA DE LA PAU JANER*Les dones que hi ha en mi*
Columna

☛ Amb aquest novel·la, la prolífica autora mallorquina va quedar finalista de l'últim premi Planeta. Carlota, la protagonista, es decideix a resseguir les històries de la seva mare, Elisa, i de la seva àvia, Sofia, però per conèixer què els va passar només compta amb les paraules i silencis del seu avi.

Josep Maria Fonalleras

Manel Garcia Grau

Gemma Lienas

Terenci Moix

Quim Monzó

GEMMA LIENAS*El final del joc*
Planeta

☛ La història d'un divorci narrada des d'un punt de vista diferent: el de l'Adrià, un nen de 6 anys que queda atrapat entre el foc creuat de la separació dels seus pares. Gemma Lienas ha sabut posar-se en la pell del seu petit narrador i ens transmet eficaçment el contrast entre el trasbals dels adults i la innocència i espontaneïtat de l'infant. Premi Ramon Llull.

TERENCI MOIX*Tots els contes*
Columna

☛ Conegut a bastament per la seva faceta de *tremendo* i de novel·lista amb tirada cap a l'esperpent, hi ha altres Terencis que també val la pena de conèixer. El memorialista, per exemple, que ja ens ha deixat uns quants volums autobiogràfics de notabilíssim interès. I ara podem redescobrir de forma íntegra –és a dir amb tots els textos i amb el seu contingut sencer– la seva faceta de contista. Precisament el gènere amb què va esquinçar la placidesa literària del país el 1968 en guanyar el premi Prudenci Bertrana amb l'escandalosa *La torre dels vicis capitals*.

RAMON MONTON*El nyèbit*
Proa

☛ Narració autobiogràfica d'un misteriós personatge que recorre l'Europa castigada per la guerra dels Trenta Anys (1618-1659) a la recerca del sentit de la seva existència. En aquesta època de projectes literaris primets i estrets de pit Monton ha escrit un remarcable carnaval barroc que seria molt saludable que no passés desapercbut.

QUIM MONZÓ*El tema del tema*
Quaderns Crema

☛ Un nou recull d'articles de Quim Monzó. En aquesta ocasió es tracta d'una selecció entre els publicats a *La Vanguardia* i al suplement dominical del mateix diari entre el 1999 i el 2001. Textos, doncs, que van veure la llum originàriament en castellà i que surten ara en versió catalana. El Monzó agut, intel·ligent i ple de sentit comú que coneixem i admirem.

LLUÍS MUNTADA*Canvi d'agulles*
Proa

☛ Una força imaginativa extrema i perícia narrativa poc corrent són les cartes de presentació d'un autor gairebé debutant però amb una projecció de futur no gens menystenible. Divuit contes d'esplèndida factura en què Lluís Muntada ens ve a dir coses importants i amb els quals va guanyar l'últim Mercè Rodoreda. Per exemple, que entre el somriure i el plor, de vegades, la distància és més curta del que pot semblar a primer cop d'ull.

DAVID NEL·LO*Història natural*
Columna

☛ El músic i escriptor David Nel·lo està especialitzat en narrativa infantil i juvenil. Amb aquesta novel·la, però, va ser finalista del premi 23 d'Abril. Nel·lo explora les relacions afectives que es formen entre un home casat, Pau, i una parella de lesbianes, Anna i Marta. La sensualitat dóna pas a uns impulsos gairebé animals...

MARIA-ANTÒNIA OLIVER*L'illa i la dona*
Edicions 62

☛ Mentre va posant fil a l'agulla a la seva nova novel·la –amb la detectiu Lònia Guiu de protagonista– podem anar paladejant ara aquesta selecció dels contes més representatius de l'obra de Maria-Antònia Oliver escrits des del 1968 fins ara mateix. Una trajectòria de 35 anys plena de títols remarcables. El recull té, a més a més, l'encant afegit d'oferir dos textos inèdits i de magnífica força emotiva: *Constança*, del 1998, i *Jaume Fuster*, de l'any següent.

